

[Tommy Dinesen]

Jeg fik ikke noget svar på det spørgsmål, jeg stillede justitsministeren om, hvorledes man sikrer søfolk, så de kan sige nej til sejlad med farligt gods, farlige våben, eller hvad det nu er. Det kan jeg godt forstå.

Men der har været talt en hel del om moral, og jeg fatter ikke, når man snakker moral, så snakker man også arbejdspladser. Hvad med de pårørende til dem, der sejler, og som kan blive bombet, eller hvad ved jeg, i Den Persiske Havbugt? Dem er der ikke nogen der tilsyneladende tænker på, ikke før der sker noget. Det har vel også noget med moral at gøre

En anden ting, som ministeren måske også burde tænke lidt over, er den blacklistning, altså sortlistning, som det hedder på dansk, som foregår, hvis danske søfolk oplyser, at de sejler med våben, f.eks. til et krigsførende land. De risikerer simpelt hen at blive smidt i land og selv at skulle betale deres hjemrejse, uanset hvor det er fra i verden. Der kunne man godt prøve på at sikre søfolk her, men det vil man altså ikke, man snakker om arbejdspladser, det er det, det drejer sig om, uanset hvad man laver.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg må indrømme, at enten har jeg, eller også har ministeren fuldstændig misforstået resultatet af denne debat. Ministeren havde altså forstået resultatet af debatten om det socialdemokratiske forslag således, at nu skulle der i virkeligheden vedtages muligvis et helt andet forslag. Sådan, må jeg indrømme, har jeg ikke forstået flertallet. Jeg har forstået, at det, man ønsker, er, at nu skal det socialdemokratiske forslag i den ordlyd, som det har her, ganske enkelt vedtages hurtigst muligt, og derefter kommer ministerens arbejde, nemlig udmøntningen af dette i et lovforslag. I den forbindelse kan der komme detaljer, som naturligvis må afklares af ministeren.

Min grund til at bede om en kort bemærkning er at bede den socialdemokratiske ordfører bekræfte, at det er mig, der har ret i min fortolkning af, hvad denne debat gik ud på.

Så vil jeg tilføje, at jeg glæder mig i og for sig over, at ministeren sagde, at det var undertegnede og hr. Lenger, der ville fremføre

et moralsk argument. Det takker jeg for at ministeren var opmærksom på og forventede, at det ville komme fra vores side. Det har i hvert fald ganske aldeles manglet fra ministerens side, hvad der jo også lå i ministerens egne bemærkninger.

Når vi taler om kræmmermentalitet, beskriver vi netop hele indholdet i ministerens tale, som alene drejede sig om alle mulige små tekniske trakasserier, men overhovedet ikke forholdt sig til det moralske spørgsmål i sagen.

Når vi taler om hykleri, taler vi netop om, at udenrigsministeren kan tale imod denne trafik med våben, der medvirker til at forlænge den blodige og bestialske krig i Iran og Irak, samtidig med at ministeren konstaterer, at det kan man bare ikke gøre noget ved. Det er det, vi forstår ved hykleri.

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal bekræfte, at det er vores hensigt at gennemføre dette beslutningsforslag hurtigst muligt og derefter at få fremsat et lovforslag.

Jeg undrer mig selvfølgelig lidt over den modtagelse, min ordførertale har fået fra forskellige sider, og har egentlig tænkt lidt over: hvordan kan det nu egentlig ske?

Jeg skal fortælle, at jeg selv har skrevet talen. Jeg har selv holdt den her, den er ikke skrevet af gode venner, den er godkendt – også til hr. Helge Adam Møllers oplysning – i hele den socialdemokratiske folketingsgruppe. Det er altså ikke 6 privatister, det er det samlede Socialdemokrati, der står bag ordførertalen, men ligesom alle andre har jeg vel lyttet til det, der skete rundt omkring mig.

Når justitsministeren og de borgerlige ordførere, ikke mindst fru Birthe Rønn Hornbech, ikke kan forstå den og kalder den brag snak, eller var det »tom demonstration«, ministeren kaldte den, tror jeg egentlig ikke, det er så mærkeligt, for min tale og mit indlæg var som nævnt overvejende moralsk/etisk. Det har åbenbart de borgerlige ordførere haft meget svært ved at acceptere eller måske ligefrem at forstå, disse to begreber. De har alene kørt rundt med de økonomiske spørgsmål og med det mærkelige at sige til et oppositionsparti, at det her fra talerstolen skal besvare en hel masse økonomiske, faglige spørgsmål under en førstebehandling. Det